

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชายในเขตจังหวัดปริมณฑลนี้ จากผลการวิจัยในบทที่ผ่านมา ทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยมาแล้วทั้งหมด ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอสรุปภาพรวมของผลการวิจัยข้อมูลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง โดยการนำเสนอในรูปแบบความเรียง พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ และ เชิงปฏิบัติ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย และ เพื่อศึกษาหาแนวทาง หรือ มาตรการในการป้องกันเด็กและเยาวชนชายกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา (Anthropological Field Work) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Methods) จากการศึกษาปรากฏการณ์ (phenomena) ประเด็น (issues) ปัญหา (problems) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) และ การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non - Participant Observation) และข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงพรรณนา จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) คือ เด็กและเยาวชนชาย ในเขตจังหวัดปริมณฑล 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการ ปทุมธานีและนครปฐม จังหวัดละ 5 คน รวมจำนวน 20 คน

สรุปข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีอายุตั้งแต่ 17 ปีบริบูรณ์แต่ไม่เกิน 18 ปี อยู่ในวัย เยาวชน มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 มีสถานภาพทางครอบครัวของพ่อกับแม่หย่าร้าง กัน หรือมีบุคคลหนึ่งบุคคลใดถึงแก่ความตาย มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65 ความสัมพันธ์ ในครอบครัวไม่อบอุ่น มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ผ่านการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่ดี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และไม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75

ทำงานรับจ้างแรงงานทั่วไป มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 และ ไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 มีรายได้ไม่เกิน 200 บาท ต่อวัน รวมทั้งสิ้น มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95 มีแฟนแล้ว มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรกระทำผิดที่เกิดขึ้น พบว่า กระทำผิดในที่สาธารณะ ได้แก่ ป้ายรถเมล์ ห้างสรรพสินค้า ตลาด ร้านอาหาร ถนนสาธารณะ รวมทั้งสิ้น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65 กระทำผิดในเวลากลางคืน มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ใช้ปืนเป็นอาวุธ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ใช้ยานพาหนะขณะกระทำความผิด รวมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 มีผู้ร่วมกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ไม่ได้พักอยู่กับผู้ปกครอง มีจำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 55 เกี่ยวข้องกับการดื่มสุรา/เบียร์ ขณะกระทำผิด มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 กระทำผิดไปเพราะความคึกคะนอง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 กระทำผิดไปเพราะแก้แค้น มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 กระทำผิดไปเพราะเพื่อนชักชวน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 เสียใจ และ รู้สึกผิดกับการกระทำ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 เมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดแล้วจะหลบหนีไป มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 มีความรู้สึกว่าจะหากสามารถย้อนเหตุการณ์ได้ จะไม่กระทำความผิด มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90 คาดหวังว่าหากพ้นโทษแล้วจะทำงาน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 เรียนหนังสือต่อ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และยังไม่ได้คิดว่าจะทำอะไร มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด พบว่า ไม่เกรงกลัวกฎหมาย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90 มีวัฒนธรรมรองของแก๊งที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การต่อสู้ การขอหาเรื่อง ความแค้นความแค้น มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ในขณะที่บางส่วนมีวัฒนธรรมรองของแก๊งที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดต่างๆ การพนัน และอบายมุข มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีที่อยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมที่มีอาชญากรรม มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 คบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90

การสรุปข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ในการเสนอผลการวิจัยและข้อมูลของการศึกษา เรื่อง การกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชายในเขตจังหวัดปริมณฑลนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษา จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวนทั้งสิ้น 20 คน พบว่าข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปออกมาในรูปแบบของตารางได้ดังต่อไปนี้

1.1 อายุขณะกระทำความผิด

ตาราง 1 : แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ / ปี	จำนวน / คน	ร้อยละ
17	12	60
16	4	20
15	1	5
14	2	10
13	1	5
รวม	20	100

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีอายุตั้งแต่ 17 ปีบริบูรณ์แต่ไม่เกิน 18 ปี อยู่ในวัยเยาวชน มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

1.2 สถานภาพทางครอบครัวของพ่อกับแม่

ตาราง 2: แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทางครอบครัวของพ่อกับแม่

สถานภาพทางครอบครัว ของพ่อกับแม่	จำนวน / คน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	7	35
หย่าร้าง/ ตาย	13	65
รวม	20	100

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ สถานภาพทางครอบครัวของพ่อกับแม่หย่าร้างกัน หรือมีบุคคลหนึ่งบุคคลใดถึงแก่ความตาย มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65

1.3 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ตาราง 3: แสดงจำนวนและร้อยละของความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัว	จำนวน / คน	ร้อยละ
อบอุ่น	5	25
ไม่อบอุ่น	15	75
รวม	20	100

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่อบอุ่น มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75

1.4 การขัดเกลาทางสังคม

ตาราง 4: แสดงจำนวนและร้อยละของการขัดเกลาทางสังคม

การขัดเกลาจากสิ่งแวดล้อม	จำนวน / คน	ร้อยละ
การขัดเกลาทางสังคมดี	4	20
การขัดเกลาทางสังคมไม่ดี	16	80
รวม	20	100

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ผ่านการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่ดี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80

1.5 จบการศึกษาระดับ

ตาราง 5: แสดงจำนวนและร้อยละของจบการศึกษาระดับ

จบการศึกษาระดับ	จำนวน / คน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 3	8	40
ประถมศึกษาปีที่ 6	10	50
ประถมศึกษาปีที่ 4	1	5
ประถมศึกษาปีที่ 2	1	5
รวม	20	100

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และไม่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รวมจำนวน กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

1.6 สถานภาพการศึกษาขณะกระทำผิด

ตาราง 6: แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพการศึกษาขณะกระทำผิด

สถานภาพการศึกษาขณะกระทำผิด	จำนวน / คน	ร้อยละ
กำลังเรียน	5	25
ไม่ได้เรียน	15	75
รวม	20	100

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75

1.7 อาชีพ

ตาราง 7 : แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ทำสวน	1	5
รับจ้างแรงงาน	9	45
ขอทาน	1	5
ไม่ได้ทำงาน	9	45
รวม	20	100

จากตาราง 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ทำงานรับจ้างแรงงานทั่วไป มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 และ ไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45

1.8 รายได้

ตาราง 8: แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้

รายได้ / วัน	จำนวน / คน	ร้อยละ
200 ขึ้นไป	1	5
101 - 200	10	50
1 - 100	1	5
ไม่มีรายได้	8	40
รวม	20	100

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีรายได้ไม่เกิน 200 บาท ต่อวัน รวมทั้งสิ้น มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95

1.9 แฟน

ตาราง 9 : แสดงจำนวนและร้อยละของแฟน

คนรัก	จำนวน	ร้อยละ
มีแฟน	12	60
ไม่มีแฟน	8	40
รวม	20	100

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่มีแฟนแล้ว มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกระทำความผิด

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเหตุการณ์ ที่เด็กและเยาวชนชายกระทำความผิด ซึ่งได้แก่ ฐานความผิด จังหวัดที่เกิดเหตุ สถานที่เกิดเหตุ เวลาเกิดเหตุ อาวุธที่ใช้ ยานพาหนะที่ใช้ ผู้ร่วมกระทำความผิด สถานที่พักอาศัยขณะกระทำความผิด พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการดื่มสุราขณะกระทำความผิด มูลเหตุจูงใจให้กระทำความผิด พฤติกรรมการถูกดำเนินคดี ความรู้สึกภายหลังกระทำความผิด ซึ่งข้อมูลทั้งหมดได้มาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเมื่อได้ทำการศึกษาแล้วพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกระทำความผิดที่เกิดขึ้นทั้งหมด 20 คน สามารถสรุปออกมาในรูปแบบของตาราง ดังต่อไปนี้

2.1 ฐานความผิด

ตาราง 10 : แสดงจำนวนและร้อยละของฐานความผิด

ฐานความผิด	จำนวน	ร้อยละ
ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	4	20
พยายามฆ่าผู้อื่น	4	20
ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	4	20
ทำร้ายร่างกาย	4	20

ฐานความผิด	จำนวน	ร้อยละ
ชุลมุนต่อสู้เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย / ได้รับอันตรายสาหัส	4	20
รวม	20	100

จากตาราง 10 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ซึ่งมีอัตราส่วนที่เท่ากัน ได้แก่ กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 กระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 กระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 กระทำความผิดฐานชุลมุนต่อสู้เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย / ได้รับอันตรายสาหัส จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20

2.2 จังหวัดที่เกิดเหตุ

ตาราง 11 : แสดงจำนวนและร้อยละของจังหวัดที่เกิดเหตุ

จังหวัดที่เกิดเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ปทุมธานี	5	25
นครปฐม	5	25
นนทบุรี	5	25
สมุทรปราการ	5	25
รวม	20	100

จากตาราง 11 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายในจังหวัดที่เกิดเหตุ ซึ่งมีอัตราส่วนที่เท่ากัน ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 จังหวัดนครปฐมจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 จังหวัดสมุทรปราการจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25

2.3 สถานที่เกิดเหตุ

ตาราง 12 : แสดงจำนวนและร้อยละของสถานที่เกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ที่พักของตนเอง	3	15
บ้านเช่า	4	20
ป้ายรถเมล์	3	15
ห้างสรรพสินค้า	1	5
ตลาด/ร้านอาหาร	4	20
บนถนนสาธารณะ	5	25
รวม	20	100

จากตาราง 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ กระทำผิดในที่สาธารณะ ได้แก่ ป้ายรถเมล์ ห้างสรรพสินค้า ตลาด ร้านอาหาร ถนนสาธารณะ รวมทั้งสิ้น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65

2.4 เวลากระทำผิด

ตาราง 13 : แสดงจำนวนและร้อยละของเวลากระทำผิด

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
กลางวัน	5	25
กลางคืน	15	75
รวม	20	100

จากตาราง 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ กระทำผิดในเวลากลางคืน มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75

2.5 อาวุธที่ใช้

ตาราง 14 : แสดงจำนวนและร้อยละของอาวุธที่ใช้

อาวุธและวิธีการที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
ปืน	11	55
มีด	6	30
ใช้ของแข็งตี	1	5
ใช้กำลังทำร้าย	1	5
สารเคมี	1	5
รวม	20	100

จากตาราง 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ใช้ปืนเป็นอาวุธ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55

2.6 ยานพาหนะที่ใช้ขณะกระทำความผิด

ตาราง 15 : แสดงจำนวนและร้อยละของยานพาหนะที่ใช้ขณะกระทำความผิด

ยานพาหนะที่ใช้ขณะกระทำความผิด	จำนวน	ร้อยละ
รถจักรยานยนต์	8	40
รถยนต์กระบะ	3	15
ไม่ใช้	9	45
รวม	20	100

จากตาราง 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ใช้ยานพาหนะขณะกระทำความผิด รวมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55

2.7 ผู้ร่วมกระทำผิด

ตาราง 16: แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ร่วมกระทำผิด

ตัวการร่วม	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	4	20
ตั้งแต่สองคนขึ้นไป	16	80
รวม	20	100

จากตาราง 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีผู้ร่วมกระทำผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80

2.8 สถานที่พักอาศัยขณะกระทำผิด

ตาราง 17: แสดงจำนวนและร้อยละของสถานที่พักอาศัยขณะกระทำผิด

สถานที่พักอาศัยขณะกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
พักอยู่กับผู้ปกครอง	9	45
ไม่ได้พักอยู่กับผู้ปกครอง	11	55
รวม	20	100

จากตาราง 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ไม่ได้พักอยู่กับผู้ปกครอง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55

2.9 พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการดื่มสุรา/เบียร์ ขณะกระทำผิด

ตาราง 18 : แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการดื่มสุรา/เบียร์ ขณะกระทำผิด

เกี่ยวข้อง	จำนวน	ร้อยละ
สุรา/เบียร์	15	75
ไม่เกี่ยวข้อง	5	25
รวม	20	100

จากตาราง 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ เกี่ยวข้องกับการดื่มสุรา/เบียร์ ขณะกระทำความผิด มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75

2.10 มูลเหตุจูงใจให้กระทำความผิด

ตาราง 19 : แสดงจำนวนและร้อยละของมูลเหตุจูงใจให้กระทำความผิด

มูลเหตุจูงใจให้กระทำความผิด	จำนวน	ร้อยละ
แก้แค้น	6	30
บันดาลโทสะ	1	5
ป้องกันตัว	2	10
เพื่อนชักชวน	3	15
คึกคะนอง	7	35
ปกปิดความผิด	1	5
รวม	20	100

จากตาราง 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ กระทำความผิดไปเพราะความคึกคะนอง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 กระทำความผิดไปเพราะแก้แค้น มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 กระทำความผิดไปเพราะเพื่อนชักชวน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15

2.11 พฤติกรรมการถูกดำเนินคดี

ตาราง 20: แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการถูกดำเนินคดี

พฤติกรรมการถูกดำเนินคดี	จำนวน	ร้อยละ
ถูกดำเนินคดีครั้งแรก	8	40
ถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง	12	60
รวม	20	100

จากตาราง 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

2.12 ความรู้สึกแรกเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด

ตาราง 21: แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้สึกแรกเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด

ความรู้สึกแรกเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด	จำนวน	ร้อยละ
ตกใจและหวาดกลัว	6	30
เสียใจและรู้สึกผิด	11	55
เฉยๆ	2	10
มีนงง	1	5
รวม	20	100

จากตาราง 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่ เสียใจและรู้สึกผิดกับการกระทำ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55

2.13 พฤติกรรมหลังเหตุการณ์สิ้นสุด

ตาราง 22: แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมหลังเหตุการณ์สิ้นสุด

พฤติกรรมหลังเหตุการณ์สิ้นสุด	จำนวน	ร้อยละ
หลบหนี	15	75
มอบตัว	5	25
รวม	20	100

จากตาราง 22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่ เมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดแล้วจะหลบหนีไป มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75

2.14 ความรู้สึกว่าหากสามารถย้อนเหตุการณ์ได้

ตาราง 23: แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้สึกว่าหากสามารถย้อนเหตุการณ์ได้

หากสามารถกลับไปอยู่ในเหตุการณ์ได้อีก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่กระทำผิด	18	90
กระทำตามเดิม	2	10
รวม	20	100

จากตาราง 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่ มีความรู้สึกว่าหากสามารถย้อนเหตุการณ์ได้จะไม่กระทำความผิด มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90

2.15 หากพ้นโทษแล้วจะดำเนินชีวิต

ตาราง 24: แสดงจำนวนและร้อยละของการดำเนินชีวิตหลังพ้นโทษ

การดำเนินชีวิตหลังพ้นโทษ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนหนังสือต่อ	6	30
ทำงาน	8	40
ยังไม่ได้คิด	6	30
รวม	20	100

จากตาราง 24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่ คาดหวังว่าหากพ้นโทษแล้วจะทำงาน มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 เรียนหนังสือต่อ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และยังไม่ได้คิดว่าจะทำอะไร มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระทำความผิด

3.1 ความเกรงกลัวต่อกฎหมาย

ตาราง 25 : แสดงจำนวนและร้อยละของความเกรงกลัวต่อกฎหมาย

ความเกรงกลัวต่อกฎหมาย	จำนวน	ร้อยละ
เกรงกลัว	2	10
ไม่เกรงกลัว	18	90
รวม	20	100

จากตาราง 25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ ไม่เกรงกลัวกฎหมาย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90

3.2 วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

ตาราง 26 : แสดงจำนวนและร้อยละของวัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง

วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ความรุนแรง เช่น การต่อสู้ / การขอขบหาเรื่อง / ความแค้น	14	70
ไม่ใช้ความรุนแรง เช่น ยาเสพติด/การพนัน/อบายมุข	6	30
รวม	20	100

จากตาราง 26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีวัฒนธรรมรองของแก๊งที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การต่อสู้ การขอขบหาเรื่อง ความแค้นความแข็งแรง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ในขณะที่บางส่วนมีวัฒนธรรมรองของแก๊งที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดต่างๆ การพนัน และอบายมุข มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30

3.3 ที่อยู่อาศัย

ตาราง 27 : แสดงจำนวนและร้อยละของที่อยู่อาศัย

ที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีอาชญากรรม	8	40
มีอาชญากรรม	12	60
รวม	20	100

จากตาราง 27 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ มีที่อยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมที่มีอาชญากรรม มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

3.4 การคบเพื่อน

ตาราง 28 : แสดงจำนวนและร้อยละของการคบเพื่อน

การคบเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย	18	90
เพื่อนที่ไม่ทำผิดกฎหมาย	2	10
รวม	20	100

จากตาราง 28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่ คบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90

ผลการพิสูจน์สมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

สมมติฐาน 1 " ครอบครัวที่มีปัญหา มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย " สรุปว่า ยอมรับ สมมติฐานนี้

สมมติฐาน 2 " การศึกษาดำ มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย " สรุปว่า ยอมรับ สมมติฐานนี้

สมมติฐาน 3 " รายได้ต่ำ มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย " สรุปว่า **ยอมรับ สมมติฐานนี้**

สมมติฐาน 4 " การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่ดี มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย " สรุปว่า **ยอมรับ สมมติฐานนี้**

สมมติฐาน 5 " ความไม่เกรงกลัวกฎหมาย มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย " สรุปว่า **ยอมรับ สมมติฐานนี้**

สมมติฐาน 6 " วัฒนธรรมรองของแก๊งวัยรุ่นเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย " สรุปว่า **ยอมรับ สมมติฐานนี้**

สมมติฐาน 7 " การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของเด็กและเยาวชนชาย " สรุปว่า **ยอมรับ สมมติฐานนี้**

ปัญหาที่พบจากการทำวิจัย

1. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ใน จังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการ ปทุมธานีและนครปฐม ซึ่งเป็นความผิดที่มีบทลงโทษสูงสุด และคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น ดังนั้น การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจ ฯ ทั้ง 4 จังหวัด เพื่อเก็บข้อมูลอย่างละเอียด และฐานข้อมูลการกระทำ ความผิดเป็นแบบกว้างไม่สามารถเจาะเฉพาะส่วนที่ต้องการดำเนินการด้านการเก็บข้อมูลจึงเป็นไปอย่างล่าช้า เนื่องจากต้องประสานกับเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายและหลายจังหวัด

2. ในระหว่างการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างบางรายให้ข้อมูลที่เป็นลักษณะการกระทำผิดของตนเองในทางบวก และ มักจะพูดนอกประเด็นการสัมภาษณ์ อีกทั้งกลุ่มตัวเป็นเด็กและเยาวชนมักไม่เข้าใจและไม่สามารถตอบคำถามตามประเด็นได้ และมีสมาธิสั้น ไม่อดทนต่อการซักถามนานๆ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก จะต้องพูดคุยกันอย่างเจาะลึกและละเอียดทุกด้าน ในการสัมภาษณ์แต่ละคนต้องใช้เวลาโดยเฉลี่ย คนละประมาณ 6 ชั่วโมง ผู้วิจัยต้องใช้เทคนิคการพูดให้กลับเข้าสู่คำถามเดิมที่ตั้งไว้ ต้องใช้เวลาในการอธิบายคำถามและต้องทำความเข้าใจและกลับไปสัมภาษณ์ซ้ำหลายครั้ง จึงใช้เวลานาน

3. เนื่องจากสถานพินิจฯ เป็นสถานที่ราชการเคร่งครัดในเรื่องของตารางเวลาโดยกำหนดให้เด็กและเยาวชนทำกิจกรรมเป็นตารางเวลาในแต่ละวัน ดังนั้น แม้ว่าผู้วิจัยจะได้รับอนุญาตให้เข้าไปเก็บข้อมูลตลอดทั้งวัน แต่ก็ยังติดขัดเรื่องของเวลาที่เด็กจะต้องทำกิจกรรมด้วยขณะกำลังสัมภาษณ์นั้นหากถึงเวลาที่เด็กจะทำกิจกรรมใด ก็จะต้องหยุดสัมภาษณ์กะทันหัน และต้องกลับมาสัมภาษณ์ใหม่ ทำให้ขาดความต่อเนื่อง และล่าช้ามาก

4. เนื่องจากผู้วิจัยใช้ระเบียบวิจัยทางมานุษยวิทยา แต่ไม่สามารถจะใช้เทคนิคในลักษณะสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมได้ด้วยตนเอง เนื่องจากเป็นข้อจำกัดเกี่ยวกับกฎระเบียบของสถานพินิจฯ จึงอาศัยข้อมูลเจาะลึกผ่านทางเจ้าหน้าที่และนักสังคมสงเคราะห์ที่อยู่ใกล้ชิดดูแลเด็กและเยาวชนในช่วงระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนพักอาศัยอยู่ในสถานพินิจฯ ทั้งสี่แห่ง

5. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยให้เจ้าหน้าที่ทำการคัดเลือกเด็กหรือเยาวชนชายในสถานพินิจฯ ที่เกเรมากที่สุด หรือมีพฤติกรรมการกระทำความผิดที่รุนแรงมาก หรือผู้เป็นหัวโจก ไม่สามารถทำได้ในบางกรณี เนื่องจาก บางคนได้รับการประกันตัวไปทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถติดตามตัวมาสัมภาษณ์ได้

6. การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นการสัมภาษณ์แบบได้รับข้อมูลทางเดียว ไม่สามารถจะทราบรายละเอียดจากเหยื่อ และ ครอบครัวและผู้ใกล้ชิดของเด็กและเยาวชน ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จึงมีน้ำหนักเพียงฝ่ายเดียว

7. เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลเชิงสถิติ และข้อมูลเชิงคุณภาพ (รายงานการสืบเสาะหาความประพฤติ) ของสถานพินิจฯ ล้าสมัย มีการจัดเก็บโดยใช้สารบบเป็นเอกสารและกระดาษกระจาย การสรุปตัวเลขเชิงสถิติและการรวบรวมข้อมูลของเด็กและเยาวชนเชิงคุณภาพ จึงกระทำได้ยาก ดังนั้น ควรมีการจัดเก็บฐานข้อมูลที่เป็นระบบคอมพิวเตอร์ มีรายละเอียดชัดเจนสามารถเรียกใช้งานได้ทันที สะดวก รวดเร็ว

8. เนื่องจากประเด็นการสัมภาษณ์นั้น เด็กและเยาวชนจะต้องกล่าวถึงเหตุการณ์การกระทำความผิดในอดีต และปมด้อยของตนเองเกี่ยวกับครอบครัว โรงเรียน จึงเปรียบเสมือนเป็นการตอกย้ำความผิดของเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนกระแทกกระเทือนจิตใจ กัดค้น อับอาย ซึ่งอาจเป็นเหตุให้คำตอบของเด็กและเยาวชนไม่ตรงต่อความเป็นจริงก็ได้

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. การศึกษา ข้อมูลที่ได้จากวิจัยครั้งนี้ พบว่า พ่อแม่ของเยาวชนมีการศึกษาในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับระดับการศึกษาของเยาวชนที่ต่ำตามไปด้วย แนวทางแก้ไขอาจทำได้โดย

1.1 เพิ่มศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนโดยรัฐออกค่าใช้จ่ายในการเรียนให้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ครอบครัวของเยาวชนมีรายได้ต่ำ เยาวชนจึงออกจากโรงเรียนมาทำงานหารายได้ ดังนั้น รัฐต้องพยายามขยายการศึกษาให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยคำนึงถึงคุณภาพของการศึกษาด้วย

1.2 จัดให้มีห้องสมุดชุมชนและบัณฑิตอาสาออกไปสอนหนังสือตามชุมชน โดยกระทรวงศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย

1.3 ส่งเสริมการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไปและต้องลดอัตราการศึกษาออกจากโรงเรียนกลางคัน เช่น ให้ทุนการศึกษาและกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

1.4 สถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาไม่ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน วิธีการของโรงเรียน คือ ให้เด็กออกจากสถานศึกษา หรือพักการเรียนเด็กไว้ โดยให้เหตุผลถึงผลกระทบต้อชื่อเสียงของสถานศึกษา หรือผลประโยชน์ของเด็กส่วนใหญ่ที่ไม่ได้กระทำผิด สถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ควรให้โอกาสเด็กกลุ่มนี้ และมีความจริงจังในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่เชี่ยวชาญหรือมีความเข้าใจในปัญหาของวัยรุ่น และต้องประสานงานกับทางครอบครัวหรือผู้ปกครองของเด็กอย่างสม่ำเสมอ เช่น ต้องดำเนินการในเชิงรุกและตั้งรับ วิธีการเสริมสร้างบรรยากาศในโรงเรียน ได้แก่ ปรับระบบการเรียน และครูผู้สอน ให้ทันสมัย ที่ตรงต่อความต้องการของเด็ก ให้เด็กไม่มีความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียน จนต้องหนีโรงเรียน ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจตราตามร้านเกมส์อินเทอร์เน็ต ห้างสรรพสินค้า แหล่งมั่วสุมต่างๆ ขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่นและภาคเอกชนในการจัดโครงการฝึกอบรมด้านวิชาการและภาคปฏิบัติ โดยดูความต้องการของเด็กเป็นหลัก เช่น จัดโครงการพุทธบุตร ออกไปปฏิบัติธรรมนอกสถานที่

2. รายได้ จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ของเยาวชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปซึ่งเป็นแหล่งรายได้หลัก การรับจ้างนั้นสุดแต่จะมีคนมาจ้าง จึงเป็นรายได้ที่ไม่แน่นอน ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมให้มีการสร้างอาชีพในรูปแบบต่างๆในชุมชน เช่น การจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านโดยจดทะเบียนให้เป็นนิติบุคคล มีผู้บริหารเงินของกองทุนที่มีความซื่อสัตย์และมี

คุณภาพ ให้คนในชุมชนร่วมกันจัดการดูแลกันเอง พัฒนาสร้างสรรค์อาชีพ เช่น กลุ่มแม่บ้าน OTOP ทำไวน์ลูกยอ ผลไม้อบแห้งประจำท้องถิ่น ซึ่งอยู่บนหลักการพึ่งพาตนเอง

3. ความสัมพันธ์ในครอบครัว จากผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิดส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่น ผู้วิจัยขอเสนอวิธีการปรับปรุง ความสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องเป็นผู้นำและเป็นฝ่ายเริ่มต้นกระบวนการ เปลี่ยนแปลงอย่างมีแบบแผน โดยเริ่มจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างของ ตนเองที่จะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เสริมสร้างความเข้าใจกันภายในครอบครัว ควรมีแนวทางในการปฏิบัติต่อกันที่เป็นไปในแนวเดียวกัน หรือมีความยุติธรรมกับลูกทุกคน ปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้กับเด็ก โดยเฉพาะด้านจริยธรรม และหากพบเห็นว่าเด็กเริ่มมี พฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือสงสัยว่าเด็กอาจจะไปกระทำผิด ควรว่ากล่าวตักเตือน แนะนำสั่งสอน โดยให้เหตุผลและวิธีการที่นุ่มนวลด้วยความอดทน เพื่อแสดงให้เด็กเห็นว่าผู้ปกครองมีความ ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้เด็กเป็นคนดี และพ่อแม่รวมทั้งคนในครอบครัวต้องมีความ กลมเกลียวกันให้มากกว่าเดิม วิธีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว ได้แก่ การยอมรับ พึงความคิดเห็นของสมาชิกในครอบครัว โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และ เสนอความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว การแสดงความชื่นชมหรือยกย่องชมเชย เมื่อ สมาชิกในครอบครัวทำดี และตำหนิโดยอธิบายเหตุผลเมื่อสมาชิกในครอบครัวทำผิด แสดง ความเอื้ออาทรต่อกัน โดยการแสดงความมีน้ำใจ ห่วงใย ให้ความช่วยเหลือดูแลกันและกันเสมอ หาเวลาทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ เพราะกิจกรรมจะเป็นสื่อที่ก่อให้เกิดความรัก ความเข้าใจที่ดี ต่อกัน เช่น การทำอาหารและรับประทานอาหารร่วมกัน ให้เวลาพักผ่อนร่วมกันโดยการเล่นกีฬา ปลูกพืชผักสวนครัว หรือดูแลต้นไม้ร่วมกัน พาลูกๆออกไปเที่ยวด้วยกัน ดูภาพยนตร์ด้วยกัน เป็นต้น

3.2 จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือแนะนำคู่สามีภรรยาที่ประสบปัญหาครอบครัว ด้านต่างๆ ทีมให้คำปรึกษาจะประกอบไปด้วย จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ นัก กฎหมาย ครูอาจารย์ คอยให้คำแนะนำ โดยมุ่งอบรมพ่อแม่ให้เข้าใจและเห็นความสำคัญของการ อบรมสั่งสอนลูก

4. ชุมชน จากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนหนีเรียนและใช้เวลาว่าง ไปในทางที่ผิด เช่น ติดเกมส์ในร้านอินเทอร์เน็ต จับกลุ่มมั่วซุ่ม ขับรถซิ่ง เดินเที่ยว ห้างสรรพสินค้า ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขเด็ก ดังนี้

4.1 คนในชุมชนควรมีส่วนร่วมในการสอดส่องความประพฤติเด็กโดยการสอดส่อง เช่นเมื่อพบเห็นจับกลุ่มมั่วสุมดื่มเหล้า หรือเห็นเด็กหนีโรงเรียนไปเล่นเกมส ก็ควรจะแจ้งผู้ปกครอง หรือ โรงเรียน ถือเป็นการควบคุมพฤติกรรมเด็กทางอ้อม อาจจัดให้มีบ้านพักชุมชน เพื่อให้ความคุ้มครองเด็กและเยาวชนเมื่อยามต้องเผชิญกับปัญหาที่กตตันต่างๆ มีคนที่เป็นผู้อาวุโสของชุมชนเป็นสมาชิก เช่น คนในชุมชนนั้น ๆ ผู้ใหญ่บ้าน

4.2 คนในชุมชนต้องสร้างความเชื่อ ค่านิยม และเปลี่ยนทัศนคติของเด็กและเยาวชนในเรื่อง ความรุนแรง ก้าวร้าว ความสามารถในการต่อสู้ ว่าเป็นเรื่องของคนโง่และบ้าบิ่น ซึ่งเยาวชนจะผ่านการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมเกี่ยวกับการกระทำความผิดในลักษณะต่างๆ หลายวิธีเช่น จากการลงมือทดลองดู จากคำบอกเล่าของบุคคลรอบข้างโดยเฉพาะเด็กที่คบหาหรือมั่วสุมกับเพื่อนเป็นกลุ่มเป็นแก๊ง เรียนรู้ผ่านบุคลากรของรัฐเอง เรียนรู้จากเพื่อนๆ ในสถานพินิจฯ หรือการพบเห็นตัวอย่างรอบตัวที่เกี่ยวกับการกระทำ

4.3 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ควรจัดให้มีโครงการฝึกวิชาชีพให้กับเด็กและเยาวชนในชุมชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และมีรายได้ ไม่ควรปล่อยให้เด็กและเยาวชนมีเวลาว่างในการมั่วสุมและคบค้าสมาคมกันมากเกินไป ต้องจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนทำ

4.4 เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกหน่วยงาน เช่นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ฯ มีอำนาจตามกฎหมายต้องตระหนักและให้ความสำคัญและร่วมกันตรวจวัดชั้นตามแหล่งอบายมุขต่างๆ เช่น ร้านเกมส์ สถานเริงรมย์ ดิสโก้เธค สีสลามก ให้ได้ผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

5. รัฐ และ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกระบวนการบวญติธรรมในคดีอาญา ต้องหาวิธีการและใช้มาตรการใหม่ในการลงโทษเด็กเพื่อเป็นการป้องปรามเด็กมิให้กระทำผิดและเปลี่ยนวิธีคิดเด็กเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย ให้คิดเหมือนกับผู้ใหญ่ที่เกรงกลัวกฎหมาย ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า

5.1 จัดหลักสูตรวิชากฎหมายเบื้องต้นเป็นวิชาบังคับของเด็กและเยาวชนตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนควรจัดโครงการฝึกอบรมกฎหมายด้านวิชาการและภาคปฏิบัติ เช่น พาเด็กไปศึกษาในสถานพินิจฯว่าความเป็นอยู่เป็นอย่างไร ถูกจำกัดเสรีภาพเพียงใด เสี่ยงสิทธิในการศึกษาต่อ หรือการเข้ารับราชการหรือไม่ เพื่อให้เด็กเกรงกลัวการทำผิดกฎหมาย

5.2 เพิ่มประสิทธิภาพเพื่อความศักดิ์สิทธิ์แห่งกฎหมาย ต้องทำให้เด็กและเยาวชนหลายจำและไม่กล้าลงมือกระทำผิดอีก ดังนั้น ต้องปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัย เพื่อให้เด็กและเยาวชนมองเห็นว่า การทำผิดกฎหมายนั้นมีบทลงโทษที่น่าสะพรึงกลัว ในที่สุดจะส่งผลทำให้เด็กและเยาวชนเลือกที่จะงดเว้นไม่กระทำผิด

5.3 จากข้อมูลพบว่าเด็กและเยาวชนใช้อาวุธปืนเป็นส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นว่า ในสังคมยังมีอาวุธร้ายแรงแฝงตัวอยู่เป็นจำนวนมาก รัฐทั้งฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่โดยตรงในการกำจัดอาวุธปืนเถื่อนให้หมดไปจากสังคม ยิ่งไปกว่านั้นเด็กและเยาวชนไม่สามารถพกพาอาวุธปืนได้ตามกฎหมาย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องกวดขันอย่างเข้มงวด

6. บุคลากร ควรเพิ่มบุคลากร คือนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ในสถานพินิจ ฯ เนื่องจากนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ ในสถานพินิจ มีจำนวนน้อยมาก บางจังหวัดมีเพียงคนเดียว แต่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจมีจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มปริมาณขึ้นในอนาคต ซึ่งไม่เพียงพอในการเป็นที่ปรึกษา เนื่องจากเด็กมีความตึงเครียดและสับสนจากปัจจัยหลายด้าน ต่อเหตุการณ์การกระทำผิดที่เกิดขึ้น จึงต้องมีผู้คอยให้คำปรึกษาที่เข้าใจจิตใจเด็กที่เพียงพอ

7. วิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน ผลจากการที่เด็กถูกดำเนินคดีทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและกระบวนการทางกฎหมาย ทำให้เด็กมีรู้สึกถูกประทับตราว่าเป็นเด็กเกเร เป็นเหตุให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว มองโลกในแง่ร้าย ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกส่วนที่เกี่ยวข้องไม่เฉพาะแต่ของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมจะต้องใช้วิธีการให้เหมาะสมกับเด็ก เช่น การเข้าจับกุมและการควบคุมตัว การใช้ถ้อยคำในระหว่างสอบสวนต้องกระทำด้วยความสุภาพ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. สื่อ ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการถ่ายทอดข้อมูล หากข้อมูลที่ถ่ายทอดออกมาในเชิงบวกผลที่ตามมาจะเป็นผลดี หากถ่ายทอดออกมาในเชิงลบผลที่ตามมาจะเป็นผลเสีย สื่อควรตระหนักถึงปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ซึ่งเป็นปัญหาลังคมที่สำคัญซึ่งทุกคนต้องร่วมกันหาแนวทางป้องกัน สื่อจึงควรถ่ายทอดข้อมูลในเชิงป้องกัน ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษา อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อความรู้สึกของเด็กและเยาวชนเมื่อรับรู้

ข่าวอาชญากรรม หรือ อิทธิพลของสื่อมวลชนกับการเลียนแบบการกระทำผิด เช่น สื่อภาพยนตร์ ที่แสดงความรุนแรงโหดร้าย เกมส์การต่อสู้ต่างๆ เป็นต้น

2. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจากเด็กและเยาวชนที่ ศาลพิพากษายกฟ้องว่าไม่มีความผิด กับ กระบวนการตีตราทางสังคม

3. จากการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเพราะไม่ เกรงกลัวกฎหมาย ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษาอิทธิพลของบทลงโทษตามกฎหมายต่อ เด็กและเยาวชน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และเพิ่มตัวแปรอิสระ เช่น ความห่างไกลต่อ ศาลธรรม บทระวางโทษตามกฎหมาย และดุลพินิจในการตัดสินโทษของผู้พิพากษา

4. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงการกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและ ร่างกายของเด็กและเยาวชนชายในเขตจังหวัดปริมณฑล ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาเปรียบเทียบ การกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนหญิงว่าจะมี พฤติกรรม สาเหตุ และปัจจัย เช่นเดียวกันกับเด็กและเยาวชนชายหรือไม่ และควรขยายพื้นที่ที่ทำการวิจัย เช่น ทิวราชอาณาจักร

5. จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีคำอธิบายการกระทำผิด ของตนเองในลักษณะเป็นการโยนความผิด เช่น เป็นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่ได้ตั้งใจ อุบัติเหตุ จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างปฏิเสธการกระทำและโยนความผิดไปให้ผู้อื่น ดังนั้น การ วิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนในการโยนความผิดไปให้ ผู้อื่น

6. จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ ร่างกาย ส่วนใหญ่ ถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายครั้ง โดยมีผู้ร่วมกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป และ ใช้ปืนเป็นอาวุธ ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรจะศึกษาวัฒนธรรมรองของแก๊งค์วัยรุ่นเกี่ยวกับการ ใช้ความรุนแรง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และเพิ่มตัวแปรอิสระ เช่น สื่อ และ รัฐ